

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Kernbachovou ve věci

žalobkyně: **C.T.C. holding, a.s.**, IČO 25604031
sídlem Pod Vodárnou 82/15, Lukášov, 466 05 Jablonec nad
Nisou

proti

žalované: **MORAVIA STEEL a.s.**, IČO 63474808
sídlem Průmyslová 1000, Staré Město, 739 61 Třinec
zastoupená Mgr. Filipem Smějou, advokátem
sídlem Polská 1716/54, 120 00 Praha 2

žaloba o zaplacení částky 11 608 Kč

takto:

- I. Žalovaná je povinna žalobkyni zaplatit částku 11 608 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- II. Žalovaná je povinna žalobkyni na náhradě nákladů řízení zaplatit částku 1 900 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Žalobou, došlou soudu dne 2. 8. 2021, se žalobkyně po žalované domáhala zaplacení částky 11 608 Kč, která představuje úroky z prodlení z částky 60 501 Kč za období od 16. 3. 2018 do 19. 2. 2020 ve výši 9 420,42 Kč a úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 14. 070 Kč za období od 17. 3. 2018 do 19. 2. 2020 ve výši 2 187,69 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

2. Žalobkyně byla akcionářkou společnosti TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY, a.s., se sídlem Průmyslová 1 000, Staré Město, 739 61, Třinec, IČO 18050646 (dále jen Společnost). V době přechodu vlastnického práva akcií emitovaných Společností na žalovanou jako Hlavního akcionáře žalobkyně, vlastnila celkem 159 ks akcií o jmenovité hodnotě 1 000 Kč, ve formě na majitele, v listinné podobě.
3. Valná hromada Společnosti dne 31. 7. 2013 rozhodla o přechodu ostatních účastnických cenných papírů na žalovanou a určila výši přiměřeného protiplnění na jednu akcii o jmenovité hodnotě 1 000 Kč částkou 1 815 Kč. Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 8. 6. 2018, č. j. 15 Cm 151/2013-1303, určil výši přiměřeného protiplnění za každou akcii na majitele, o jmenovité hodnotě 1 000 Kč, ve výši 2 284 Kč. Dle ustanovení § 183k zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník (dále jen ObchZ), je rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění pro žalovanou i pro Společnost závazné co do základu přiznaného práva i vůči ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů. Žalobkyni vznikl nárok na výplatu doplatku přiměřeného protiplnění v celkové výši 74 571 Kč (159 ks akcií x 469 Kč), spolu s úrokem podle § 183m odst. 2 ObchZ a s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně.
4. Z částky 60 501 Kč za 129 ks akcií za období od 16. 3. 2018 do 19. 2. 2020 představují úroky z prodlení částku ve výši 9 420,42 Kč, z částky 14 070 Kč za 30 ks akcií činí úrok z prodlení za období od 17. 3. 2018 do 19. 2. 2020 částku 2 187,69 Kč.
5. Žalobkyně vyzvala žalovanou výzvou k uhrazení předmětné pohledávky včetně úroků i úroku z prodlení. Žalovaná na základě výzvy uhradila dne 20. 2. 2020 částku 84 758,28 Kč, a to na základě předžalobní výzvy ze dne 30. 10. 2019. Tato částka se skládá z platby doplatku přiměřeného protiplnění ve výši 74 571 Kč a úroku stanoveného podle § 183m odst. 2 ObchZ za 129 ks akcií za období od 15. 3. 2018 do 19. 2. 2020 a za 30 ks akcií za období od 16. 3. 2018 do 19. 2. 2020.
6. Výzvou ze dne 22. 6. 2021 žalobkyně vyzvala žalovanou k zaplacení zákonného úroku z prodlení stanoveného podle Nařízení vlády ČR č. 142/1994 Sb., které stanoví, že výše úroků z prodlení odpovídá roční výši repo sazby stanovené ČNB pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů od vzniku pohledávky do zaplacení. V období od 1. 7. do 31. 12. 2013 byla repo sazba ČNB ve výši 0,05 %, proto požaduje úroky z prodlení ve výši 8,05 % p.a.
7. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Žalovaná učinila nesporným, že žalobkyně vlastnila 159 ks akcií, které přešly na žalovanou. Dne 31. 7. 2013 valná hromada Společnosti přijala usnesení, jímž rozhodla o převodu ostatních účastnických cenných papírů na žalovanou. Rozhodnutím Krajského soudu v Ostravě č. j. 15 Cm 151/2013-1303, které bylo potvrzeno usnesením Vrchního soudu v Olomouci č. j. 8 Cmo 127/2019-1601, které nabylo právní moci dne 7. 10. 2019, byla určena výše protiplnění na jednu akcii o jmenovité hodnotě 1 000 Kč ve výši 2 284 Kč. Žalobkyně měla nárok na výplatu doplatku protiplnění v celkové částce 74 571 Kč (159 x 469 Kč) spolu s úrokem podle § 183m odst. 2 ObchZ. Žalovaná činí nesporným, že na základě výzev žalobkyně uhradila dne 20. 2. 2020 částku 84 758,25 Kč, přičemž tato částka se skládala z platby doplatku přiměřeného protiplnění ve výši 74 571 Kč a úroku stanoveného podle § 183m odst. 2 ObchZ, tedy obvyklého úroku.
8. Žalovaná nesouhlasí, že žalobkyni vznikl nárok na úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně od data tvrzeného žalobkyní. Žalovaná nesouhlasí s tvrzením, že se ocitla v prodlení s plněním své povinnosti uhradit doplatek přiměřeného protiplnění. Ke splatnosti závazku a vzniku prodlení žalovaná uvedla, že z ustanovení § 183k odst. 3 ObchZ plyne, že soudní rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění, je pro žalovanou jako Hlavního akcionáře a pro

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

Společnost závazné co do základu přiznaného práva i vůči ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů. Promlčecí doba začíná běžet ode dne právní moci rozhodnutí, a to vůči všem oprávněným osobám bez ohledu na to, zda byly účastníky řízení o určení jiné výše protiplnění. Teprve právní moci soudního rozhodnutí, kterým je pravomocně určena přiměřená výše protiplnění, počíná běžet oprávněným osobám, bývalým akcionářům, promlčecí lhůta pro uplatnění jejich peněžitých nároků na zaplacení doplatku protiplnění. Žalovaná s odkazem na závěry rozsudku Nejvyššího soudu ČR pod sp. zn. 29 Cdo 4712/2007, ze dne 16. 12. 2009, uvedla, že není možné, aby její závazek hradit žalobkyni doplatek přiměřeného protiplnění, byl splatný ještě dříve, než počala běžet promlčecí lhůta pro uplatnění nároku, tedy dříve, než by právo na doplatek protiplnění žalobkyně vůbec mohla poprvé uplatnit u soudu. Dříve, než byla soudem pravomocně určena přiměřená výše protiplnění, ze které bylo možné stanovit výši doplatku, nemohla žalovaná žalobkyni ani plnit, jelikož nebylo zřejmé, jaká bude výše částky doplatku, přičemž navíc je třeba připustit, že soudy mohly návrhy navrhovatelů na určení přiměřené výše protiplnění i zamítnout. Žalovaná nepopírá, že akcionáři mají teoreticky nárok nejen na obvyklý úrok dle § 183m odst. 2 ObchZ, ale za určitých podmínek i na úrok z prodlení, pakliže se žalovaná dostane do prodlení s plněním své povinnosti hradit doplatek.

9. Nárok na zaplacení dorovnaní za akcie musí bývalí minoritní akcionáři nejdříve řádně uplatnit poté, co bylo rozhodnuto soudem o určení jiné výše protiplnění. Tento nárok uplatňuje menšinový akcionář žalobou na plnění, pakliže by žalovaná nevyhověla žádné výzvě k dobrovolnému splnění své povinnosti uhradit doplatek protiplnění a obvyklé úroky. Žalovaná odkázala na závěry rozhodnutí NS ČR 29 Cdo 4492/2010 ... “není žádného důvodu, proč by se měl platit úrok z prodlení z nesplaceného dluhu, respektive z dluhu, z jehož plněním dlužník není v prodlení. Lze též připomenout, že funkce úroku se zásadně liší od funkce, kterou v soukromém právu plní úrok z prodlení. Jak zdůraznil i Nejvyšší soud v několika rozhodnutích, úrok plní funkci úplaty za poskytnutí finančních prostředků. Úrok z prodlení je sankcí za porušení povinnosti včas splnit peněžitý závazek“.
10. Žalovaná nemohla plnit před tím, než byla určena nová výše protiplnění soudem. Žalovaná se tak nedověděla obsah svého závazku, protože jej žalobkyně k úhradě doplatku nevyzvala, neposkytla součinnost. Prodlení žalované s doplacením 469 Kč na jednu akcii nenastalo mimo jiné i pro prodlení věřitele, kdy ani žalobkyně, ani nikdo jiný z minoritních akcionářů, žalovanou k doplacení nevyzval způsobem, který by žalované tento doplatek umožnil plnit dříve, než soudní rozhodnutí o určení výše protiplnění nabylo právní moci. O prodlení žalované by se mohlo jednat až poté, co přes výzvy určitého minoritního akcionáře v přiměřené lhůtě nedojde k uhrazení jeho doplatku. To se však v daném případě nestalo.
11. I když se žalovaná s plněním své povinnosti vůbec nedostala do prodlení, vznesla z procesní opatrnosti námitku promlčení tvrzeného nároku žalobkyně na úrok z prodlení. Žalobkyně v žalobě tvrdila, že prodlení již nastalo 15. 10. 2013, byť není zřejmé, z čeho toto datum počátku prodlení dovodila. Právo na úrok z prodlení je samostatným majetkovým právem, které se promlčuje jako celé v obecné promlčecí čtyřleté lhůtě, přičemž pokud prodlení dle tvrzení žalobkyně nastalo již dne 15. 10. 2013, nedošlo k uplatnění práva na úroky z prodlení ve čtyřleté lhůtě. Proto se tedy toto právo promlčuje jako celek. Na tom nic nemění ani to, že žalobkyně v žalobním petitu požaduje na rozdíl od svých žalobních tvrzení, kde uvádí 15. 10. 2013 úhradu úroku z prodlení ve výši 11 608 Kč za období od 15. 3. 2018, což je den, kdy žalobkyně dle svého tvrzení předala akcie žalované, do 19. 2. 2020, protože právo na úrok z prodlení se promlčuje jako celek a počátek doby prodlení navíc nelze stanovit na den, kdy došlo k předání akcií. Pokud tedy platí žalobní tvrzení žalobkyně o vzniku prodlení od 15. 10. 2013, je právo žalobkyně na úrok z prodlení již promlčeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

12. V replice k vyjádření žalované žalobkyně uvedla, že delikt neposkytnutí přiměřeného protiplnění vznikl dnem rozhodnutí valné hromady žalované konané dne 31. 7. 2013 a převzetím listinných akcií od žalobkyně dne 15. 3. 2018. Žalobkyně nesouhlasí s námitkou žalované, že právo na obvyklý úrok dle § 183m odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., „kompenzuje“ bývalé akcionáře za opožděnou výplatu přiměřeného protiplnění a toto právo časový posun výplaty dorovnání protiplnění vyrovnává, a proto právo na zákonný úrok z prodlení nastupuje až po dalším prodlení s výplatou protiplnění.
13. Po stránce skutkové účastníci učinili nesporným a soud má za prokázáno, že žalobkyně vlastnila 159 ks akcií o jmenovité hodnotě 1 000 Kč emitovaných Společnosti. Valná hromada Společnosti dne 31. 7. 2013 rozhodla o přechodu ostatních účastnických cenných papírů na Hlavního akcionáře. Přiměřené protiplnění na jednu akcií o jmenovité hodnotě 1 000 Kč bylo určeno ve výši 2 284 Kč rozhodnutím Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 6. 2018, č. j. 15 Cm 151/2013-1303, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 11. 9. 2019, č. j. 8 Cmo 127/2019-1601.
14. Z listinných důkazů bylo zjištěno a soud má za prokázáno:
 - z úplného výpisu obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Ostravě, oddíl B, č. vložky 146, že dne 31. 7. 2013 valná hromada Společnosti rozhodla o přechodu akcií emitovaných Společností ve vlastnictví ostatních akcionářů na žalovanou za protiplnění 1 815 Kč, že protiplnění bude poskytnuto oprávněným osobám obchodníkem s cennými papíry CYRRUS CORPORATE FINANCE, a.s. po předložení akcií Společnosti k rukám pověřeného obchodníka,
 - z protokolu o předání cenných papírů ze dne 15. 3. 2018, že žalobkyně předala obchodníkovi CYRRUS CORPORATE FINANCE, a.s. 129 ks akcií o jmenovité hodnotě 1 000 Kč, emitovaných Společností, v listinné podobě,
 - z protokolu o předání cenných papírů ze dne 16. 3. 2018, že žalobkyně předala obchodníkovi CYRRUS CORPORATE FINANCE, a.s. 30 ks akcií o jmenovité hodnotě 1 000 Kč emitovaných Společností, v listinné podobě,
 - z výzvy ze dne 22. 6. 2021, že žalobkyně sdělila, že doplatek protiplnění 469 Kč na jednu akcií jí byl uhrazen dne 20. 2. 2020 s obvyklým úrokem 2,13 %, avšak nebyly uhrazeny úroky z prodlení, proto vyzvala žalovanou k zaplacení úroku z prodlení ve výši 11 608 Kč, což představuje úroky z prodlení ve výši 8,05 % p.a. z částky 60 501 Kč za období od 16. 3. 2018 do 19. 2. 2020 ve výši 9 420,42 Kč a z částky 14 070 Kč za období od 17. 3. 2018 do 19. 2. 2020 ve výši 2 187,69 Kč,
 - z výzvy ze dne 30. 10. 2019, že žalobkyně vyzvala žalovanou k zaplacení doplatku přiměřeného protiplnění ve výši 74 571 Kč a obvyklého úroku ve výši 4,28 % ročně od 17. 9. 2013 do zaplacení,
 - žalovaná učinila nesporným, že výzvy byly žalované doručeny, a že na základě těchto výzev žalobkyni zaplatila celkem částku 84 758,28 Kč, a to dne 20. 2. 2020.
15. Podle § 183k odst. 3 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník (dále jen ObchZ), soudní rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění, je pro hlavního akcionáře a pro Společnost závazné, co do základu přiznaného práva i vůči ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů. Promlčecí doba začíná běžet ode dne právní moci rozhodnutí, a to vůči všem oprávněným osobám bez ohledu na to, zda byly účastníky řízení.
16. Podle § 183m odst. 2 ObchZ, dosavadním vlastníkům zaknihovaných účastnických cenných papírů vzniká právo na zaplacení protiplnění zápisem vlastnického práva na majetkovém účtu v příslušné evidenci cenných papírů a vlastníkům listinných účastnických cenných papírů jejich předáním společnosti podle § 183l odst. 5 a 6 a úroků ve výši obvyklých úroků podle § 502 ode dne, kdy došlo k přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům menšinových akcionářů společnosti na hlavního akcionáře.

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

17. Podle § 183m odst. 3 ObchZ, obchodník s cennými papíry, banka nebo spořitelna a úvěrní družstvo poskytne oprávněným osobám protiplnění bez zbytečného odkladu po splnění podmínek podle odstavce 2.
18. Podle ust. § 369 odst. 1 ObchZ, je-li dlužník v prodlení se splněním peněžitého závazku nebo jeho části a není smluvena sazba úroků z prodlení, je dlužník povinen platit z nezaplacené částky úroky z prodlení určené ve smlouvě, jinak určené předpisy občanského práva. Věřitel má vedle úroků z prodlení nárok na úhradu minimální výše nákladů spojených s uplatněním své pohledávky v rozsahu a za podmínek stanovených nařízením vlády.
19. Podle ust. § 517 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (dále jen OZ), jde-li o prodlení s plněním peněžitého dluhu, má věřitel právo požadovat od dlužníka vedle plnění úroky z prodlení, není-li podle tohoto zákona povinen platit poplatek z prodlení; výši úroku z prodlení a poplatku z prodlení stanoví prováděcí předpis.
20. Podle ust. § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., v rozhodném znění, výše úroků z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení zvýšené o osm procentních bodů.
21. Podle ust. § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, není-li dále stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností s porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy. To nebrání ujednání stran, že se za to jejich práva a povinnosti budou řídit tímto zákonem ode dne nabytí jeho účinnosti.
22. S ohledem na přechodná ustanovení uvedená v § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, soud nárok žalobce na úroky z prodlení posoudil podle právních předpisů platných a účinných do 31. 12. 2013.
23. Pro rozhodnutí o nároku žalobkyně na úroky z prodlení je otázka splatnosti protiplnění zásadní.
24. Žalobkyně požadovala úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně z dlužné částky, které byly splatné k datu přechodu účastnických cenných papírů na Hlavního akcionáře, když tvrdila, že žalovaná se dostala do prodlení již dnem přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům.
25. Názor žalobkyně, že se žalovaná dostala do prodlení již v okamžiku přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům, je nesprávný, neboť nelze zaměňovat dobu přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům a vznik nároku na zaplacení protiplnění. Nárok na zaplacení protiplnění vzniká v souladu s ustanovením § 183m odst. 2 ObchZ, až dnem předání účastnických cenných papírů Společnosti, tedy dnem, kdy byla žalobkyně zbavena svých akcií nikoli okamžikem přechodu vlastnického práva.
26. V tomto případě bylo prokázáno, že žalobkyně předala listinné akcie Společnosti, respektive obchodníku s cennými papíry, dne 15. 3. 2018 129 ks a dne 16. 3. 2018 30 ks akcií.
27. Podle § 183m odst. 3 ObchZ, splatnost protiplnění nastává bez zbytečného odkladu poté, co akcionář předá akcie obchodníku s cennými papíry. 129 ks akcií žalobkyně předala dne 15. 3. 2018, splatnost protiplnění za tyto akcie nastala bez zbytečného odkladu po jejich předání. Žalovaná se dostala do prodlení dnem 16. 3. 2018, tedy následujícím dnem po předání 129 ks akcií emitovaných Společností. 30 ks akcií pak žalobkyně předala dne 16. 3. 2018, ohledně doplatku protiplnění za

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

tyto akcie se žalovaná dostala do prodlení dnem 17. 3. 2018, tedy následujícím dnem po předání akcií. S ohledem na skutečnost, že mělo být plněno bez zbytečného odkladu po předání akcií.

28. Žalovaná namítala, že lhůta k plnění, v níž má být závazek žalované jako Hlavního akcionáře k zaplacení doplatku protiplnění v případech, kdy vypořádání poskytnuté Hlavním akcionářem není přiměřené, v zákoně upravena není a nebyla, proto je nutná výzva akcionáře k plnění ve smyslu ustanovení § 340 odst. 2 ObchZ.
29. K této námitce žalované soud uvádí. Rozhodnutím Krajského soudu v Ostravě č. j. 15 Cm 151/2013-1303, ve spojení s rozhodnutím Vrchního soudu v Olomouci č. j. 8 Cmo 127/2019-1603, které nabylo právní moci dne 7. 10. 2019, jímž byla výše protiplnění určena, má deklaratorní, nikoliv konstitutivní účinky. Na základě takového rozhodnutí nevzniká nový závazek Hlavního akcionáře na zaplacení doplatku protiplnění. Zákon v žádném ustanovení neupravuje doplatek protiplnění jako zvláštní nárok akcionáře k nároku, jež mu byl určen valnou hromadou jako výše protiplnění. Rozhodnutí soudu s ohledem na deklaratorní účinky pouze stanoví správnou výši protiplnění, kterého se mělo dostat minoritním akcionářům v souvislosti s jejich vytěsněním ze Společnosti. Nezakládá však nový závazek Hlavního akcionáře na zaplacení tzv. "doplatku protiplnění". Skutečnost, že rozhodnutím Hlavního akcionáře (§ 183m odst. 1 ObchZ) a valné hromady nebyla určena spravedlivá výše protiplnění, nelze přičítat k tíži vytěsněným akcionářům, neboť tyto váhou svých hlasů nemohli ovlivnit průběh jednání valné hromady. Riziko stanovení nepřiměřené výše protiplnění na základě návrhu Hlavního akcionáře valnou hromadou, respektive stanovení nesprávné výše protiplnění, nese Hlavní akcionář a Společnost. Splatnost protiplnění jako celku však nastává dle ustanovení § 183m odst. 3 ObchZ bez zbytečného odkladu po předání listinných akcií Společnosti či obchodníku s cennými papíry.
30. Výzva k doplacení výše protiplnění nezakládá splatnost nezaplacené části protiplnění, neboť zákon o kategorii tzv. doplatku protiplnění, jako samostatném majetkovém nároku vytěsněných minoritních akcionářů vůči Hlavnímu akcionáři, nic neuvádí, proto také splatnost tzv. doplatku protiplnění neupravuje. Naopak ze zákona plyne, že vytěsněným akcionářům vzniká podle § 183m odst. 2 ObchZ, právo na zaplacení protiplnění, a to za podmínek splněných v uvedeném ustanovení bez nutnosti zvláštní výzvy k plnění ze strany minoritních akcionářů.
31. Podle ust. § 369 odst. 1 ObchZ, je-li dlužník v prodlení se splněním peněžitého závazku nebo její části a není-li smluvně stanoveno jinak, je dlužník povinen platit z nezaplacené částky úroky z prodlení určené ve smlouvě, jinak určené předpisy občanského práva. Ust. § 183m odst. 2 ObchZ nevylučuje, aby žalobkyně byla oprávněna po žalované požadovat úhradu zákonných úroků z prodlení, které mají sankční charakter a představují majetkovou sankci za neuhrazení části protiplnění za akcie minoritních akcionářů, jejichž vlastnictví přešlo na žalovanou.
32. Ve vztahu k hlavnímu závazku je závazek k zaplacení úroků z prodlení závazek vedlejší, akcesorický. Povinnost dlužníka platit úroky z prodlení začíná prvního dne prodlení, který nastupuje po dni splatnosti a nemůže trvat déle, než trvá závazek hlavní, jehož předmětem je pohledávka věřitele, v tomto případě pohledávka vytěsněného akcionáře na zaplacení protiplnění. Dluh zaniká splněním, popřípadě jiným ze způsobů zániku závazku a se zánikem dluhu zaniká i povinnost platit úroky z prodlení.
33. Soudní rozhodnutí, jež určuje jinou výši protiplnění, než tu, která byla stanovena Hlavním akcionářem, má pouze deklaratorní účinky. Stanoví-li jinou výši protiplnění, které mělo být vyplaceno v souladu s ustanovením § 183m odst. 2 ObchZ, ve lhůtě tam stanovené. Žalovaná tak byla v prodlení s nezaplacením části protiplnění bez zbytečného odkladu po předání akcií, kdy akcie v počtu 129 ks byly obchodníku s cennými papíry předány dne 15. 3. 2018, tedy ohledně této části

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

protiplnění se žalovaná dostala do prodlení dnem následujícím, tedy 16. 3. 2018 a ohledně části protiplnění připadajícího na 30 ks akcií, jež byly Hlavnímu akcionáři, respektive obchodníku s cennými papíry, předány dne 16. 3. 2018, se žalovaná dostala do prodlení následujícím dnem, tedy 17. 3. 2018.

34. Žalobkyně uváděla, že žalovaná se dostala do prodlení ke dni přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům a podle toho také vypočetla úrok z prodlení sazbou 8,05 %, která byla platná v době přechodu vlastnického práva k akciím. Žalobkyně uvedla v návrhu petitu rozhodnutí, že požaduje částku 11 608 Kč, tj. úrok z prodlení za dobu od 15. 3. 2018 do 19. 2. 2020. Ve skutkových tvrzeních uváděla, že z částky 60 501 Kč požaduje úroky z prodlení za období od 16. 3. 2018 do 19. 2. 2020, které představují částku 9 420,42 Kč a z částky 14 070 Kč požadovala úroky od 17. 3. 2018 do 19. 2. 2020 v částce 2 187,69 Kč, přičemž použila výši úroku 8,05 % z dlužných částek. V době prodlení však platila sazba úroku z prodlení 0,5 %, tudíž žalobkyni by náležel za prodlení od 16. 3. 2018 do 19. 2. 2020 z částky 60 601 Kč úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně, což představuje částku 9 945,10 Kč a úrok z prodlení z částky 14 070 Kč za období od 17. 3. 2018 do 19. 2. 2020 ve výši 8,5 % představuje úrok 2 309,54 Kč, celkem tedy pohledávka žalované činila 12 254,64 Kč, avšak žalobkyně požadovala toliko částku 11 608 Kč, kterou soud shledal důvodnou, a proto žalobkyni přiznal úroky v této výši.
35. Námitka žalované o promlčení nároku žalobkyně na úroky z prodlení není důvodná.
36. Z ust. § 183k odst. 3 ObchZ plyne, že soudním rozhodnutím, kterým bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění, je pro žalovanou a pro Společnost závazné co do základu přiznaného práva i vůči ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů, přičemž promlčecí doba počne běžet ode dne právní moci rozhodnutí, a to vůči všem oprávněným osobám, bez ohledu na to, zda byly účastníky řízení, či nikoli.
37. Z uvedeného předně plyne, že nelze vytvářet rozdíly mezi akcionáři, kteří se účastnili řízení o určení spravedlivé výše protiplnění ve smyslu § 183k odst. 1 ObchZ a těmi, kteří se takového řízení neúčastnili. Zákon nárok vytěsněných akcionářů a dobu pro jeho uplatnění upravuje jednotně, když v ust. § 183k odst. 3 ObchZ stanoví, že promlčecí lhůta všem oprávněným osobám počne běžet až dnem právní moci rozhodnutí, jímž byla stanovena jiná výše protiplnění. Toto ustanovení v podstatě prodlužuje promlčecí dobu nároku na zaplacení protiplnění a stanoví nový počátek pro běh promlčecí doby, a to pro všechny akcionáře, jejichž akcie přešly na Hlavního akcionáře, a kteří se řízení o přezkoumání přiměřenosti protiplnění neúčastnili. Vztahuje-li se ust. § 183k odst. 3 ObchZ o běhu promlčecí doby na závazek hlavní (nárok na jinou výši protiplnění), pak se takto stanovená doba promlčecí vztahuje i na závazek vedlejší, tedy na úroky z prodlení se zaplacením protiplnění.
38. V rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 16. 11. 2010, sp. zn. 29 Cdo 2403/2010, Nejvyšší soud dovodil, že právo na zaplacení přiměřeného protiplnění v případě nuceného výkupu účastnických cenných papírů vzniká jejich vlastníkům v souladu s ust. § 183m odst. 2 ObchZ již při splnění tam vymezených podmínek, tedy v tomto případě předáním akcií Společnosti, resp. obchodníku, jež byl pověřen vypořádáním obchodu.
39. Úprava účinků rozhodnutí soudu, jímž bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění v ust. § 183k odst. 3 ObchZ nemá vliv na splatnost protiplnění, neboť splatnost protiplnění nastala v souladu se zákonem (§ 183m odst. 3 ObchZ), ani na povinnost hradit úroky z prodlení. Uvedené ustanovení v podstatě prodlužuje promlčecí dobu k uplatnění nároků všech vytěsněných akcionářů, kteří se neúčastnili řízení o přezkoumání výše protiplnění. Skutečnost, že žalovaná vycházela při

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.

rozhodnutí o vytěsnění minoritních akcionářů z nesprávně stanovené výše přiměřeného protiplnění, jde pouze k tíži Hlavního akcionáře.

40. O nákladech řízení soud rozhodl podle ustanovení § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen OSŘ). Účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně byla ve věci plně úspěšná, proto jí náleží náklady řízení, které představují náklady na zaplacení soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Žalobkyně se k jednání omluvila, takže náklady spojené s cestou jí v tomto případě nevznikly. Soud přiznal žalobkyni paušální náhradu dle vyhlášky č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodnutí o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 OSŘ a podle § 89 exekučního řádu. Podle § 2 citované vyhlášky při rozhodnutí o náhradě nákladů řízení ve sporech, ve kterých bylo rozhodnuto o návrhu podaném na ustáleném vzoru uplatněném opakovaně, v nichž je předmětem řízení skutkově i právně obdobných věcech, v nichž je předmětem řízení peněžité plnění. Podle ustanovení § 151 odst. 3 účastníku, který nebyl v řízení zastoupen zástupcem podle § 137 odst. 2, a který nedoložil výši hotových výdajů svých nebo svého jiného zástupce, přizná soud náhradu v paušální výši určené zvláštním právním předpisem. Tedy podle vyhlášky č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady dle § 2 odst. 3, činí výše paušální náhrady 300 Kč za každý úkon. V tomto případě žalobkyně provedla 3 úkony, tj. příprava a sepis žaloby, sepis repliky k vyjádření žalobkyně. Žalovaná je povinna žalobkyni zaplatit na náhradě nákladů řízení částku 1 900 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 OSŘ).

Ostrava 27. ledna 2022

JUDr. Marcela Kernbachová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Rambousková.